ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ

Χθὲς τὴν νύκτα ἐπεσκέφθημεν τὸν νέον Μητροπολίτην ἐν τῇ παρὰ τὴν ὁδὸν Πινδάρου κατοικίᾳ του, ἥτις κατεκλύζετο ὑπὸ ἀπείρου πλήθους ἐπισκεπτῶν, κληρικῶν καὶ πολιτῶν πάσης τάξεως, μεταβαινόντων διὰ νὰ ἀσπαθοῦν εὐλαβῶς τὴν δεξιάν του.

Τὸ ἐπιβλητικὸν αὐτοῦ παράστημα καὶ ἡ συμπαθὴς μορφὴ ἑλκύουν ἐκ πρώτης ὄψεως. Εἰς τὰ συγχαρητήρια προσετέθη ἀμέσως καὶ ἐρώτησις περὶ τῶν μελλόντων σχεδίων τοῦ Μητροπολίτου.

— Κατὰ δύναμιν θέλω ἐργασθῇ εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ κλήρου καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων ἐν οὐ-ῷ, συνεργαζόμενος ἀείποτε μετὰ τῆς κυβερνήσεως, διότι ἀείποτε ἡ ἐκκλησία πρέπει νὰ εὑρίσκηται ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῆς Πολιτείας ἵνα ἐπιτελέσῃ τι.

— Καὶ περὶ μορφώσεως τοῦ κλήρου τί σκέπτεσθε;

— Θέλω μεριμνήσει διὰ τὴν ἀνασύστασιν τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν τοῦ κράτους, διότι ἀείποτε ἐθεώρησα ἓν ἐκ τῶν συντελεστικῶν μέσων διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ κλήρου μας τὴν ὕπαρξιν ἱερατικῶν Σχολῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἀποφοιτῶντες νὰ χειροτονῶνται ἱερεῖς ἀνεξαιρέτως. Εἰς τὰς νεοσυσταθησομένας ἱερατικὰς Σχολὰς θὰ προστεθῶσι δύο ἄλλαι τάξεις διὰ τὴν ἐντελεστέραν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀποφοιτώντων. Ἐπίσης θέλω προσπαθήσει, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου, ἵνα μεταρρυθμισθῇ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐπὶ ἄλλων βάσεων, συμπληρουμένων τῶν κενῶν ἑδρῶν αὐτῆς. Διότι πρέπει νὰ εἶνε καθηγηταὶ ἐν αὐτῇ διὰ νὰ ὑπάρχῃ πλῆρες καὶ τέλειον σύστημα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Καὶ πρέπει νὰ γείνῃ, χάριν τῶν διδασκομένων, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐπιμελεῖς, παρακολουθοῦντες τακτικῶς τὰς παραδόσεις των.

— Καὶ περὶ μισθοδοσίας τοῦ κλήρου;

— Καὶ περὶ τούτου θέλω σπουδαίως μεριμνήσει ἀλλ' ὄχι ἀμέσως, διότι πρέπει νὰ ἐξευρεθῶσιν οἱ πόροι τοῦ συσταθησομένου ἱερατικοῦ ταμείου καὶ κατόπιν θὰ μισθοδοτηθῶσιν οἱ ἱερεῖς. Διότι ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ νὰ ἔχωμεν κλῆρον ἀξιοπρεπῆ πρέπει νὰ τὸν μισθοδοτῶμεν.

— Θὰ ἐπιτρέψετε τὴν μουσικήν, ὅπως ὑφίσταται εἰς τινας ναοὺς τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ θὰ τὴν καταργήσητε ἐπαναφέροντες τὸ πρώην καθεστὼς, τὴν Βυζαντινήν;

— Ὄχι, διότι φρονῶ ὅτι καλὴ μουσικὴ ἀνυψώνει τὸν χριστιανὸν πρὸς τὸν Θεόν. Ἐννοεῖται ὅτι θ' ἀφήσω τὴν εὐρωπαϊκὴν μουσικὴν ἐφ' ὅσον αὐτὴ δὲν ἀπομακρύνεται τῶν τύπων τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς. Ἄλλως τε ἡ εἰσαγωγὴ εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς εἰς τοὺς ναοὺς εἶνε ζήτημα χρήματος. Ἐν τούτοις καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος θέλω μεριμνήσει, συνιστῶν Σχολὴν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μορφώνωνται καλοὶ ψάλται.

Ο ΝΕΟΣ.... „ΧΡΙΣΤΟΣ„

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ

ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Οἱ ἐκ Πελοποννήσου ἅγιοι ἤρχισαν ὁπωσδήποτε νὰ κάμνουν κάποιον θόρυβον, προαναγγέλλοντες τὸν θρίαμβον ὃν θὰ ἄρωσιν ὑπὲρ τῆς **οὐρανοποιήσεως τῆς γῆς.** Ἡ Ἀστυνομία ὅμως δὲν βλέπει φαίνεται μὲ εὐμενὲς ὄμμα τὰς θρησκευτικὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ θείου Χρηστογιαννοπούλου καὶ τοῦ θειοτάτου Ἀρνέλλου. Διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸν Πρόδρομον Χρηστογιαννόπουλον ὁ κ. διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ μὴ προβῇ εἰς ὁμιλίαν, προτοῦ λάβῃ ἄδειαν παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ ἅγιος ἀνὴρ ὅμως, διαμαρτυρόμενος κατὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀστυνομίας, ἐν προκηρύξει πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις διενεμήθη τυπωμένη, ἐκθέτει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

ΠΑΣΗι ΨΥΧΗι

Ἦλθον ἐν πνεύματι κηρύξαι τὴν Ἀλήθειαν ἐνταῦθα· αἱ ἡμέραι εἶνε ἔσχαται.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, καλέσας με καὶ ὑβρίσας βαναύσως, μ' ἐξαποστέλλει εἰς τὴν Σύνοδον, ἵνα λάβω ἄδειαν. Ἀλλὰ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησιας εἶνε ὁ Χριστὸς καὶ πᾶσα ἀρχὴ ἀντικειμένη πρὸς τὸν Χριστὸν δι' ἐμὲ ἀρχὴ οὐκ ἔστιν. Ἐγὼ θὰ κηρύξω· αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι συσσωματωθεῖσαι τρεψάτωσαν τὰς Ἀθήνας εἰς Ἱερουσαλήμ. Εἷς ὁ Κύριός μου, ὁ Σαβαὼθ ἐλάλησα καὶ ποιήσω.

Ἀθανάσιος Χρηστογιαννόπουλος
Προφήτης τῆς Οὐρανοποιήσεως τῆς Γῆς

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω προκηρύξεως τὸν ἐκάλεσε καὶ αὖθις ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸν κατέστησε προσεκτικὸν *διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον!* Ἐκεῖνος ὅμως ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ σήμερον τὸ ἑσπέρας εἰς τοὺς Στύλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς θὰ κηρύξῃ.

Ἰδοὺ καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας:

ΛΟΓΟΣ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΔΟΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Τίς ἡ ἀδυσώπητος τοῦ ζητήματος θέσις, καὶ ἄρα τίς ἡ φυσικὴ αὐτοῦ πορεία καὶ ἡ ἀναγκαία λύσις.

Αὐτοκράτορες, βασιλεῖς, πρωθυπουργοί, κόμητες, στρατηγοί, τύπος, εἶνε τὰ πάντα μηδέν! ἀγνοοῦσι τὸ ζήτημα. Ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἀνθρωπίνου πλανήτου μὴ γίνεται τυχαίως ἀφοῦ νόμοι διέπουσι τὴν διάπλασιν τοῦ Παντός; ἵνα γινώσκῃ τις τὴν ἀδυσώπητον τοῦ ζητήματος θέσιν, τὴν φυσικὴν τούτου πορείαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν λύσιν πρέπει νὰ ἦ κάτοχος τοῦ διαμορφοῦντος τὸν ἀνθρώπινον πλανήτην νόμου· ἀλλὰ τούτου ἡ ἐπιστήμη εἶνε συνάρτησις τῆς πλήρους ἐπιγνώσεως τοῦ Αἰωνίου Πνεύματος, ἡ φύσις τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ πηγὴ Θελήματος ἐξωτερικευομένου εἰς Νόμον· ἄκουσον, λαός μου, πρόσεχε, οὐρανέ, ὅτι τάδε λέγει Κύριος Ἰησοῦς, ὁ τῶν πάντων Βασιλεύς: ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ τάφου καὶ τοῖς μαθηταῖς ἐμαυτὸν ἐμφανίσας ἐπέταξα ἵνα πορευθέντες βαπτίσωσι τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τὴν Ἀλήθειαν ταύτην ἐπεβεβαίουν τέρασι καὶ σημείοις καὶ δυνάμεσι ποικίλαις κατὰ τὴν θέλησίν μου· ἡ πορεία τῆς Ἐκκλησίας μου, ἡ πάλη πρὸς τὴν Εἰδωλολατρείαν καὶ τὸν ἀποπλανηθέντα Ἰουδαϊσμόν, αἱ αἱρέσεις, ἡ φρικώδης τοῦ Μωάμεθ κατάδυσις, ὁ Πάπας, ἡ Ἀναγέννησις, ἡ Ἀναμόρφωσις, ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἦσαν συνέπεια τοῦ τρόπου τούτου ἐν ᾧ ηὐδόκησα ἐμπεδῶσαι τὴν πρὸς ἐμὲ πίστιν

2. Καὶ ἤδη ἀλλάσσω τὸν τρόπον· ἀντὶ τῶν ἀρχικῶν τεράτων, σημείων καὶ τῶν τοῦ Πνεύματος μερισμῶν: Ἐπίγνωσις πανακριβής, ψηλαφητὴ τῶν τριῶν ὑποστάσεων τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου· ἄκουσον λαός μου, πρόσεχε, κτηνώδης οἰκουμένη, «καταργῶ τὸν Παλαιὸν Κόσμον καὶ ἐπεγείρω Καινόν». Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι· Εὐαγγελίζου Ἰσραὴλ καὶ χαῖρε Ἕλλην ὅτι μεθ' ὑμῶν ὁ Θεός! Χαῖρε δὴ «Σιὼν» καὶ σκίρτησον «Βυζάντιον» ὅτι ἡ πανίερος στιγμὴ τῆς ἐν τῇ καινῇ στροφῇ ἑνώσεως ἰδοὺ ἐλήλυθεν ἡ δ' ἐν τῷ πνεύματί μου καινὴ βάπτισις ὑμῶν εἶνε καταστροφὴ σύμπαντος τοῦ Κόσμου ἐκείνου, ἐν ᾧ αἱ ἐκδηλώσεις πάσης κακίας συνετελέσθησαν!

3. Τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα, ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά, ὅτι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου καὶ δίκαιοι ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν, ἀσεβεῖς δ' ἀσθενήσουσιν.

Πάντα ταῦτα ἀναλυθήσονται ὑπὸ τοῦ προφήτου τῆς Οὐρανοποιήσεως τῆς Γῆς ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τὴν 5ην μ. μ. ὥραν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου 1896.

Η ΣΤΑΦΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

[Ἐκ τοῦ «Νεολόγου» Κων)πόλεως]

Ἐξ ἀλληλογραφίας ἡμῶν ἐξ Ὀδησσοῦ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς σχετικὰ πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ἑλληνικῆς σταφίδος:

Καὶ τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος βαίνει κατ' εὐχὴν ἐν Ῥωσσίᾳ χάρις τῇ προσωπικῇ ἐνεργείᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, καίτοι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ῥωσσίας εἶνε ἐναντίος εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τοῦ εἴδους τούτου.

Κατ' αὐτάς, διελθόντος ἐξ Ὀδησσοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως μεταβῇ εἰς Βεσσαραβίαν καὶ ἐξετάσῃ τὸ σταφιδικὸν ζήτημα, ὁ μέγα σημαίνων ἐν Ῥωσσίᾳ γεν. πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Ὀδησσῷ κ. Ἰωάννης Βουτσινᾶς ἔλαβε μετ' αὐτοῦ διαφόρους συνεντεύξεις, καθ' ἃς τῷ παρουσίασε περιεσκεμμένας ἐκθέσεις καὶ στατιστικὰς καὶ ἐν γένει ὑπερεμάχησεν ὑπὲρ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ἀσυδοσίας τοῦ ζωτικοῦ ἑλληνικοῦ προϊόντος μετὰ δεξιότητος καὶ ζήλου, ὡς πράττει ὑπὲρ παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπρόκειτο δὲ νὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν καὶ κατὰ τὸ εἰς Βεσσαραβίαν ταξείδιόν του.

*

Δυστυχῶς, ὡς γνωρίζομεν ἤδη ἐκ τῶν ἀκριβεστάτων πληροφοριῶν τοῦ ἐν Ὀδησσῷ ἡμετέρου συνεργάτου, ὁ κ. Βίττε ἀπήντησεν ἀπελπιστικῶς διὰ τὴν σταφίδα.

Ο ΚΕΔΙΒΗΣ ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ

[Τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Πατρίδος»]

Τὰ ἑξῆς περιεργότατα πράγματα μανθάνω σχετικῶς πρὸς τὴν εἴδησιν τὴν ἀφορῶσαν τὴν Αἰγυπτίαν πριγκήπισσαν Ναζλῆ καὶ τὰ νέα σχέδια τῶν Νεοτούρκων. Ὄπισθεν τῆς ἐγκαινιασθείσης τῇ ἀγγλικῇ ὑποστηρίξει κινήσεως πρὸς ἐκθρόνισιν τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὴτ ἵστατο τὸ σχέδιον τοῦ νὰ **ἀναβιβασθῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Τουρκίας ὡς Σουλτάνος ὁ Κεδίβης τῆς Αἰγύπτου Ἀββᾶς Χιλμῆ.** Ἡ τόσην κατάπληξιν καὶ φρίκην ἐν τῷ Γιλδὶζ ἐμποιήσασα παρουσία τῆς Αἰγυπτίας πριγκηπίσσης Ναζλῆ ἐν τῇ συνελεύσει τῶν Νεοτούρκων ἐν Παρισίοις, ὡς καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ φυγάδος Μουρὰτ βέη ἐν Αἰγύπτῳ, λέγεται ὅτι διατελοῦσιν εἰς στενὴν σχέσιν πρὸς τὸ σχέδιον τοῦτο. Καὶ ὁ Κεδίβης αὐτὸς εἶνε ὡς βεβαιοῦται, ἐν γνώσει τοῦ σχεδίου τούτου καὶ ἐὰν ἐτύγχανε τῆς πρὸς τοῦτο συγκαταθέσεως τῶν Δυνάμεων, οὐχὶ δυσαρέστως θὰ ἀντήλλασσε τὴν σκιὰν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐξουσίας αὐτοῦ μὲ τὸν σουλτανικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐὰν ἔτι ἐτίθετο οὗτος ὑπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸν ἔλεγχον. Ἀντὶ τούτου ὅμως θὰ ἐτύγχανε τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα ὁριστικῆς λύσεως ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας.

ΤΟ ΛΑΥΡΙΟΝ

ΚΑΙ ΜΙΑ ΔΙΚΗ 4 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

[Τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ τῆς «Σταμπούλ» Κων)πόλεως]

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μαυρομιχάλης καὶ ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κάββας, πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑλληνικῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου, μετέβησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς Λαύριον. Κατὰ πληροφορίας ἑνὸς ἐκ τῶν ἄριστα πληροφορημένων χρηματιστῶν μας, ὁ λόγος τοῦ ταξειδίου τούτου εἶνε ὁ ἑξῆς:

Ὁ Ἄρειος Πάγος ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἀπόφασιν εὐνοϊκὴν ὑπὲρ τῶν κληρονόμων Πιλέμη, εἰς τοὺς ὁποίους, φαίνεται, πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἐξεχωρήθησαν 25,000 τετραγ. μέτρα γαιῶν, ἐκμεταλλευομένων ἤδη ὑπὸ τῆς ρηθείσης ἑταιρίας. Οἱ κληρονόμοι, εἰς οὓς ἐγεινεν ἡ ἐκχώρησις, ζητοῦν ὡς ἀποζημίωσιν 4 ἑκατομ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ ἐβεβαιοῦτο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἡ ἀποζημίωσις ἀνέρχεται εἰς 60,000 δρ. μόνον, αἱ μετοχαὶ ὑπετιμήθησαν μόνον κατὰ 2 καὶ 3 μονάδας. Οἱ κ. κ. Μαυρομιχάλης καὶ Κάββας μετέβησαν εἰς Λαύριον διὰ νὰ λάβωσιν ἐπιτοπίως γνῶσιν περὶ τοῦ βασίμου τῆς ζητουμένης ἀποζημιώσεως.

*

Ἄγνωστον κατὰ πόσον ἡ πληροφορία αὕτη εἶνε ἀκριβής. Τὴν μεταφράζομεν ἁπλῶς ὡς περίεργον καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης περὶ τῆς ἀκριβείας της.

Η ΕΝ ΚΩΠΑΪΔΙ ΣΥΜΠΛΟΚΗ

[Τοῦ ἐν Λεβαδείᾳ ἀνταποκριτοῦ μας]

10 Ὀκτωβρίου

Σπεύδω νὰ διορθώσω ἀνακρίβειαν ἣν διὰ τῆς χθεσινῆς μου μετέδωκα εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἄστεως» ἐξ ἐσφαλμένης πληροφορίας περὶ τῆς συγκρούσεως τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μαρτίνου πρὸς τοὺς φύλακας τῆς ἑταιρίας Κωπαΐδος. Αὕτη, ὡς θετικῶς ἐπληροφορήθην, ἔλαβε χώραν ὡς ἑξῆς: Φύλακές τινες τῆς ἑταιρίας ἠθέλησαν νὰ παρεμποδίσωσιν ἀπὸ τῆς εἰς ἀγροὺς τῆς ἑταιρίας καλλιεργείας δύο χωρικοὺς ἐκ Μαρτίνου· ἦλθον δ' εἰς λόγους καὶ κατόπιν εἰς πυροβολισμούς, καθ' οὓς οἱ φύλακες τῆς ἑταιρίας ἐφόνευσαν 2 βόας τῶν χωρικῶν, οἵτινες διὰ συνθήματος ἐκάλεσαν τοὺς συγχωρίους των πρὸς συνδρομήν. Καὶ πράγματι 300 καὶ πλέον Μαρτιναῖοι, ὡπλισμένοι διὰ ροπάλων καὶ ὅπλων Γκρᾶ σπεύσαντες κατεδίωξαν τοὺς φύλακας, φεύγοντας προτροπάδην, μέχρι τοῦ χωρίου Καρυᾶς ὅπου ἐκρύβησαν. Πρὸ πολλοῦ, ἀφ' ἧς οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μαρτίνου κατὰ τοὺς σεισμοὺς ἀνεῦρον ἔγγραφόν τι (ταπί) ἐφ' οὗ στηρίζουσι δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἐπὶ ἀγρῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιμέτρου Κωπαΐδος, ἠπειλεῖτο ἡ τοιαύτη ῥῆξις καὶ καθημερινῶς ἤδη ἀπειλοῦνται μεγαλείτεραι σκηναί, ἐφ' ὅσον οἱ ἁρμόδιοι δὲν λάβουν τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς πρόληψιν αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ἔστειλε πρὸ μηνὸς ἀπόσπασμα ἱππέων, ὅπερ ἀμέσως ὅμως ἀνεκλήθη τῇ ἐπεμβάσει ἰσχυροῦ βουλευτοῦ. Ἤδη ἴδωμεν ἂν αἱ συστάσεις τοῦ κ. βουλευτοῦ θὰ ἰσχύσωσι καὶ πάλιν ἵνα, ἃ νῦν δὲν ἐγένοντο φόνοι, γείνωσι τοιοῦτοι. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως, δέον καὶ οἱ κύριοι ἑταιρικοὶ νὰ συστήσωσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἥτων πλείονα σεβασμὸν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας τῶν περιοίκων Κωπαΐδος καὶ τὰ νόμιμα δικαιώματα αὐτῶν καὶ νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι δὲν καταπατῶνται νόμιμοι καὶ πραγματικαὶ ἀξιώσεις διὰ τῆς αὐθαιρεσίας, ἣν καὶ ὁ ποινικὸς καὶ ὁ ἠθικὸς νόμος τιμωρεῖ.

Ἄνυδρος

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἐν ΔΕΛΦΟΙΣ, τῇ 5 Ὀκτωβρίου

Αἱ διακοπεῖσαι ὡς γνωστὸν πρὸ πολλοῦ ἐργασίαι τῶν ἐνταῦθα ἀνασκαφῶν δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐφέτος ὁριστικῶς, τὸ μέν, ἕνεκα τῶν συνεχῶν βροχῶν, καθιστωσῶν ἀνεφίκτους ἤδη τὰς ἐργασίας αὐτῶν, τὸ δέ, ἕνεκα λόγων γνωστῶν μόνον τοῖς ἐπιτετραμμένοις τὰ τῶν ἀνασκαφῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ μικρὰ ὑφισταμένη ἤδη ἐργασία ἐξ ὀγδοήκοντα ἐργατῶν ἐν τῷ Σταδίῳ, θέλει διακοπῇ τελείως μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἕνεκα δὲ τούτου ἀπελύθησαν πάντες οἱ ἐπιστάται τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἑνός. Μεταξὺ δὲ τούτων συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἀξιαγάπητος παρ' ἡμῖν κ. Π. Τσιφλάκος, ἀνὴρ εὐγενής, ἀνεπτυγμένος καὶ πολὺ δραστήριος εἰς τὸ καθῆκόν του. Τοῦτον δέ, πρὸ ἡμερῶν ἀναχωρήσαντα οἰκογενειακῶς εἰς Ἀθήνας, προέπεμψαν πάντες οἱ ἐνταῦθα φίλοι του, εὐχηθέντες [illegible] προσεχῶς ἐπανίδωσι τοῦτον.

Ἐπίσης ἀπελύθη καὶ ὁ κ. Νουρῆ, ἐπιστάτης τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως, μέχρι τοῦδε διευθύνων, ἕνεκα τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἐξιδιασμένης του ἱκανότητος, ἅπασαν τὴν ἐργασίαν καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνασκαφῶν.

Ἀφίκοντο πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα οἱ κ. κ. Τορνὲρ καὶ Καλούδης, ὁ μὲν πρῶτος, Γάλλος ἀρχιτέκτων, ὅπως τακτοποιήσῃ ἅπαντα τὰ ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα ἔν τε τῷ Μουσείῳ καὶ τῷ Ναῷ, ὁ δὲ δεύτερος, Ἕλλην ἐπίσης ἀρχιτέκτων, ἵνα ποιήσῃ μερικὰς λίαν ἀπαραιτήτους ἐργασίας ἐν τῷ Μουσείῳ, πρὸς τοποθέτησιν ἁπάντων τῶν ἤδη συναρμοσθέντων ἀγαλμάτων καὶ ἀναγλύφων.

Ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας οἰκογενειακῶς ὁ κ. Σουλελῆς μαρμαρογλύπτης, περατώσας ἤδη τὴν ἐργασίαν του ἐν τῷ Μουσείῳ, δι' ἣν εἶχε κληθῇ καὶ ἐμισθοδοτεῖτο ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

[Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν «Διεθνῆ Τραπεζιτικὴν καὶ Ἐμπορικὴν» ἐφημερίδα τῆς Βιέννης ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 8)20 τρέχοντος τὰ ἑπόμενα]:

Ὁ 19ος αἰών, τὸν ὁποῖον εὐλόγως θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὀνομάσῃ αἰῶνα τῆς συγκεντρώσεως καὶ συσσωματώσεως τῶν ὁμάδων, ἐν τῇ τάσει του νὰ συλλέγῃ τὰς μικροτέρας δυνάμεις καὶ συγκεντρώνῃ ταύτας εἰς ἓν μέγα σύνολον, ἵνα οὕτως ἐπιτυγχάνωνται ἀποτελέσματα ἅτινα βεβαίως ἡ μονομερὴς δρᾶσις τοῦ ἀτόμου δὲν ἤθελε παραγάγει ἐδημιούργησε διὰ τῆς τάσεως του ταύτης τὴν βάσιν τῆς βαθμῖδος τοῦ πολιτισμοῦ, ἐφ' ἧς ἱστάμεθα. Ἡ μερὶς τοῦ λέοντος ἐν τῇ ἐπιτευχθείσῃ διαμορφώσει τῆς σημερινῆς κοινωνίας προσήκει εἰς τὰ Τραπεζικὰ ἱδρύματα, τὰ ὁποῖα ἐν ἐποχῇ καθ' ἥν, ἀνυπάρκτου ἔτι οὔσης τῆς ἐννοίας «Γενικὴ Πίστις», οὐδὲν ὑφίστατο ὑψηλότερον οἰκονομικὸν ἰδεῶδες, κατώρθωσαν ἐν τούτοις νὰ παρασκευάσωσι τὸ ἔδαφος διὰ τὰς διαφόρους ἑταιρικὰς ὁμάδας, αἵτινες, ἐν σμικρῷ μόνον χρησιμοποιοῦσαι τὰς καθ' ἕκαστα δυνάμεις τῶν συμμετόχων, δι' ἑνιαίας δὲ καὶ σθεναρᾶς διοικήσεως συγκεντροῦσαι εἰς τὸν μέγαν τοῦ κεφαλαίου ποταμὸν τὰ διάφορα ρυάκια τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ χρήματος, ἤνοιξαν νέα στάδια εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ ἤγαγον οὕτω ταύτας εἰς διάδοσιν καὶ εἰς ὕψος, τὰ ὁποῖα βεβαίως οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ πρό τινος χρόνου.

Μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζιτικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ὡς πρόβλημα ἔθεντο ἑαυτοῖς τὴν εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον συμβολήν, εὐλόγως κατέχει πρωτεύουσαν θέσιν ἡ Τράπεζα τῶν Ἀθηνῶν χάρις εἰς τὴν δεξιὰν καὶ ἔντιμον αὐτῆς διεύθυνσιν. Τὸ Κατάστημα τοῦτο εἶνε τύπος τραπεζικοῦ ἱδρύματος ὡς πρὸς τὴν διοργάνωσιν αὐτοῦ, δικαίως δὲ ἀπολαμβάνει ἐν τῷ τραπεζικῷ κόσμῳ ἀρίστης φήμης καὶ γενικῆς ὑπολήψεως.

Ἡ Τράπεζα τῶν Ἀθηνῶν ἵδρυσε νεωστὶ καὶ ὑποκατάστημα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν θὰ εἶνε ὁ τελευταῖος σταθμὸς τῆς προόδου της.

ΠΛΗΡΩΣΙΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΩΝ ΕΔΡΩΝ

Μανθάνομεν ὅτι λίαν προσεχῶς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θέλει ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως περὶ συμπληρώσεως τῶν χηρευουσῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἑδρῶν. Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἀναφέρονται πολλὰ ὀνόματα.

Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΚΑΙ Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ

[«Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον»]

ΒΙΕΝΝΗ, 11 Ὀκτωβρίου. — Ἐφημερίδες τινὲς διαμφισβητοῦσι τὴν ὁριστικὴν προσχώρησιν τῆς Ῥουμανίας εἰς τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν.

Η 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1862

Κύριε Συντάκτα,

Ἡ πολὺ τρυφερὸς νεανίας εἶνε ἢ ἐπιπόλαιός τις, βαρυνόμενος νὰ μελετᾷ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς πατρίδος του, ὁ γράψας ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐφημερίδι» τὰ περὶ τῆς Ὀκτωβριανῆς μεταπολιτεύσεως.

Τὴν ἀγαθὴν καρδίαν τοῦ Ὄθωνος καὶ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν οὐδεὶς ὑποτιμᾷ, ἐκεῖνος ὅμως ὅστις τὸν θέλει *τὸν ἀθωότερον, τὸν εὐγενέστερον καὶ τὸν ἐνθουσιωδέστερον τῶν Ἑλλήνων* ἀγνοεῖ παντελῶς τὸν τόπον του, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐβασίλευσεν ὁ Ὄθων, ὡς καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, συγχρόνως δὲ ἀδικεῖ καὶ καθυβρίζει συλλήβδην πάντας τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδρας τοῦ ἔθνους.

Εἰς ὀλίγας γραμμὰς δὲν ἀποφαίνονται, ὡς εἰς τοὺς φετφάδες, περὶ τῶν σπουδαίων πολιτικῶν γεγονότων χώρας τινός. Μόνον βαθεῖα μελέτη τῶν περιστάσεων καὶ τῶν προσώπων καθιστᾷ τινα ἄξιον νὰ κρίνῃ καὶ νὰ γνωματεύῃ.

Ἀναμφιβόλως καὶ ἡ ξενικὴ πολιτικὴ συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὄθωνος, ἀλλὰ ματαιοπονεῖ καὶ ἄδικα κοπιάζει ὁ ὑποστηρίζων ὅτι δὲν τὴν παρεσκεύασεν ὁ τόπος καὶ δὲν τὴν *προεκάλεσεν αὐτὸς ὁ Ὄθων*.

Ἐλησμονήσαμεν τὴν ἀντιβασιλείαν καὶ τὰ μέχρι τοῦ 1843;

Ἐλησμονήσαμεν τοὺς εὐνοουμένους καὶ τοὺς ὑπεψηφίους βουλευτάς, οὓς ἔχριεν ὁ Βέτλανδ;

Ἐλησμονήσαμεν τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ χαρμπί;

Οὐ τοῦ παρόντος πρὸς συζήτησιν διατί ἀπέτυχεν ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1862 καὶ τίνες οἱ αἴτιοι τῆς ἀποτυχίας. Περὶ τούτου ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ἐδῶ εἴμεθα. **Π.**

ΟΙ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΙΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ

Τὸ ἀνακινηθὲν ζήτημα τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῦ Πειραιῶς εἶνε ζήτημα καθαρῶς νομικὸν καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν ἔδει νὰ ἐξετασθῇ ἀρχῆθεν. Τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐπιτηδευματιῶν προέρχονται ἐκ τῆς παρερμηνείας τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων νόμου, ὅστις ὅσον ἀφορᾷ τὸν Πειραιᾶ ἐφαρμόζεται σολοίκως.

Ὁ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμος τοῦ 1867 κατατάσσει εἰς τρεῖς κατηγορίας τοὺς ἐπιτηδευματίας, τοὺς φορολογουμένους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ ἐνοικίου καὶ ἀνεξαρτήτως τούτων, διὰ τοῦ 10 δ' αὐτοῦ ἄρθρου ἐξομοιοῖ τὰς Ἀθήνας μὲ τὸν Πειραιᾶ κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ φόρου. Μεταγενέστεροι ὅμως νόμοι τοῦ 1877, οὗ τὸ δεύτερον ἄρθρον ὁρίζει τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1880, αἱ τροποποιήσεις αὐτῶν τοῦ 1889 καὶ 1892 θεωροῦσι τὸν Πειραιᾶ εἰδικῶς ὡς πρωτεύουσαν ἐπαρχίας καὶ συνεπῶς φορολογητέον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ του.

Ἐὰν λοιπὸν θεωρηθῇ ἰσχύων ὁ νόμος τοῦ 1867, ὁ ὁρίζων τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς Ἀθήνας ὡς μίαν πόλιν, δέον καὶ οἱ κατάλογοι τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν νὰ εἶνε ἀναποσπάστως συνδεδεμένοι καὶ συνεπῶς οἱ ἐπιτηδευματίαι Πειραιῶς νὰ κατέχωσιν ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ κατωτέρας τάξεις ἢ οἱ συνάδελφοί των τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ὁποῖοι πλείονα καρποῦνται κέρδη. Ἤδη ὅμως μὴ τηρουμένης τῆς κλίμακος ταύτης, ἀλλὰ φορολογουμένου τοῦ Α. καφεπώλου τοῦ Πειραιῶς ἐξ ἴσου μὲ τὸν κ. Ζαχαράτον ἢ ἄλλου οἱουδήποτε κεντρικοῦ καφενείου διευθυντήν, ὁ νόμος τοῦ 1867 δὲν ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς συνεπείας καὶ οἱ ἐπιτηδευματίαι Πειραιῶς ὑφίστανται προφανὲς ἀδίκημα.

Ἂν ὅμως ὑποτεθῇ ὡς καταργηθεὶς ὁ νόμος τοῦ 1867 δέον νὰ ἰσχύσωσιν οἱ μεταγενέστεροι νόμοι, οἱ κανονίζοντες τὴν βεβαίωσιν τῆς φορολογίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὁ Πειραιεὺς δέον νὰ φορολογῆται συμφώνως πρὸς τὸν πληθυσμόν του καὶ τοῦτο βεβαίως προφανέστατα ἐννοεῖ ὁ μεταγενέστερος νόμος, ὅστις ὁρίζει, οὐχὶ βεβαίως ἀσκόπως, τὸν Πειραιᾶ ὡς πρωτεύουσαν ἐπαρχίας, ἵνα διακρίνῃ αὐτὸν τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἄλλως κατὰ τὸν νόμον αὐτόν, κανονίζοντα τὴν φορολογίαν διὰ τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν μὲ ἰδίας κατηγορίας, ὁ Πειραιεὺς θὰ ἐφορολογεῖτο ὡς χωρίον μὲ ἰδίας ὅλως ἐννοεῖται κλάσεις, ἀφοῦ οὔτε ἐπαρχίας οὔτε νομοῦ ἕδρα εἶνε. Ἐκ τούτων ἐμφαίνεται ὅτι ὁ Πειραιεὺς ἔδει νὰ ἐφορολογεῖτο ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ του καὶ οὐχὶ ὅπως νῦν ἐξισούμενος μὲ τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον τοῦ 1867, ὅστις ἔδει νὰ θεωρῆται καταργημένος. Παρανόμως φορολογοῦνται οἱ Πειραιεῖς κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον, ὅντινα καταργοῦν νεώτεροι τοιοῦτοι ἐξαιρετικῶς περὶ τοῦ Πειραιῶς ποιοῦντες μνείαν.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἔδει νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα ὑπὸ τῶν ματαίως θορυβούντων καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἔδει νὰ ζητηθῇ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου, οὐχὶ ὡς συντεταγμένου κακῶς ὅπως ἀνοήτως ἐπαναλαμβάνομεν διατείνονται οἱ θέλοντες νὰ ἐλέγξωσι τὴν ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου ἐπιτροπήν. Οἱ ἐπιτηδευματίαι Πειραιῶς, οἱ πλεῖστοι τοὐλάχιστον παραπονοῦνται διότι ἐτέθησαν εἰς τὴν ἀνωτάτην τάξιν, διότι οὗτοι εἶσιν σχετικῶς οἱ ἀνώτεροι, ἀλλὰ διότι ὑπερόγκως φορολογοῦνται ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι συνάδελφοί των.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἀφίεται νὰ λυθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἑρμηνείας τοῦ νόμου. Καθὰ δὲ μετὰ θετικότητος μανθάνομεν καὶ ὁ δήμαρχος Πειραιῶς δι' ἐγγράφου του κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον τὸ ἀδίκημα, ὅπερ ὑφίστανται οἱ Πειραιεῖς οὕτω παρανόμως φορολογούμενοι.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ νέος μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος Οἰκονομίδης ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1839 ἐν Δουμιᾷ, χωρίῳ, κειμένῳ ἐγγὺς τῶν Καλαβρύτων. Ὁ πατήρ του πρεσβύτερος διακρινόμενος ἐπὶ ἀγαθότητι καὶ ἀρετῇ, ἐνεφύτευσεν ἐνωρὶς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ τέκνου του τὰ σπέρματα τῶν ὑψηλοτέρων καὶ ἀγγελικωτέρων ἀρετῶν, μόλις δὲ δεκαετὴς ὁ Προκόπιος ἀπεστέλλετο πρὸς τὸν θεῖόν του Δοσίθεον, μονάζοντα ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου Μονῇ, ὅπως συνεχίσῃ παρ' αὐτῷ τὴν πρώτην κατ' οἶκον ἐκπαίδευσιν, ἣν τῷ εἶχε δώσει ὁ πατήρ του. Μετὰ πενταετῆ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου μαθητείαν, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἐν Ναυπλίῳ θείου του Δημοπούλου, μετέβη καὶ ἤκουσεν ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆς πόλεως ἐκείνης τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἶτα δέ, τῇ προστασίᾳ πάντοτε τοῦ θείου του, οὗτινος τὸ ὄνομα ἀναφέρει πάντοτε μετ' εὐλογιῶν καὶ θερμῆς εὐγνωμοσύνης, μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ περατώσας εὐδοκιμώτατα ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τὰς θεολογικάς του σπουδάς, ἀπεστάλη κατὰ τὸ 1869, τῇ συστάσει τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀμφιλοχίου εἰς τὴν Πνευματικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Μόσχας πρὸς τελειοποίησίν του.

Ἐκεῖ ἐν τῷ θρησκευτικῷ τούτῳ κέντρῳ τῆς κραταιᾶς ὁμοδόξου Δυνάμεως, τάχιστα παρετηρήθη ὑπὸ τῶν διευθυνόντων τὴν Ἀκαδημίαν ἡ εὐθυκρισία τοῦ νεαροῦ Ἕλληνος, ἡ ἰσχυρὰ ἀντίληψις, ὁ θρησκευτικός του ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ σεμνή του μετριοφροσύνη, διὰ τῶν θερμῶν των δὲ συστάσεων ὁ Προκόπιος ἐπεράτωσε τὰς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ σπουδάς του ὡς ὑπότροφος τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐν Μόσχᾳ σπουδῶν του, ἃς διήνυσε μετ' ἄλλου διαπρεποῦς κληρικοῦ Ἕλληνος, τοῦ αἰδ. Θεοκλήτου Τριανταφυλλίδου, νῦν ἀρχιμανδρίτου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος τοῦ Γάλβεστον (Τεξᾶς) ὁ Οἰκονομίδης, ἀφοῦ παρέμεινεν ἐπί τινα χρόνον ὡς καθηγητὴς ἐν Μόσχᾳ διψῶν μόρφωσιν εὐρυτέραν μετέβη εἰς Γαλλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Γερμανίαν, μετὰ μακρὰν δ' ἐν ταῖς χώραις ταύταις διαμονὴν ἐπέστρεψεν εἰς Ἑλλάδα.

Διδάξας ἐπὶ διετίαν ὡς καθηγητὴς τῶν ἱερῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ Πειραιῶς καὶ ἐν τῷ Βαρβακείῳ, διωρίσθη εἶτα ὑφηγητὴς τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς γυμνασιακῆς του διδασκαλίας ἐξέδωκε, δαπάναις τοῦ ἀοιδίμου Ἀλεξανδροπούλου, σπουδαιότατον περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου σύγγραμμα ῥωσσιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ ὅπερ ἀποσταλὲν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Μόσχας, τῷ ἀπέφερε τὸν τίτλον τοῦ «Διδάκτορος» ὅστις ἀποδίδεται μόνον εἰς βαθεῖς τῆς ἐπιστήμης μύστας καὶ τὸ χρυσοῦν τοῦ Σωτῆρος παράσημον, ὅπερ ἐπίσης δίδεται εἰς θεολογικὰς ἐξοχότητας μόνον.

Τὸ στάδιον του ἔκτοτε ὑπῆρξε στάδιον ταχείας προαγωγῆς καὶ ἐπιτυχιῶν. Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὸ 1884, διωρίσθη τότε καὶ καθηγητὴς τῶν βασιλοπαίδων, μετὰ ἑπταετίαν δὲ σταδιοδρομίας λαμπρᾶς καὶ πεφωτισμένης ἀνηγορεύθη καθηγητὴς ἐν τῇ Θεολογικῇ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου Σχολῇ, ἀφοῦ ἐτιμήθη κατὰ τὸ 1895 διὰ τοῦ χρυσοῦ τοῦ Σωτῆρος Σταυροῦ.

Ἤδη ὁ Προκόπιος Οἰκονομίδης ἀνάγεται εἰς τὸ ἀνώτατον ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Θεωρεῖται ὡς εἷς ἐκ τῶν εὐσεβῶν χρηστῶν καὶ εὐμαθεστέρων κληρικῶν ἡμῶν, φημίζεται δὲ διὰ τὴν εὐγλωττίαν αὐτοῦ.

Διατρίψας ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ, ὁ νέος μητροπολίτης ὁμιλεῖ ἄριστα τὴν ῥωσσικὴν καὶ γερμανικήν.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἠκούσθη ἐν γένει λίαν εὐαρέστως, πολλὰ δ' ἐλπίζει, ἀλλὰ καὶ προσδοκᾷ ἡ κοινὴ γνώμη ἐκ τῆς ἱεραρχίας αὐτοῦ.

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης» — Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Λεβίδης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Λαζ. Κουντουριώτου, κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπεθεώρησε τὴν ἀποπερατωθεῖσαν θαλαμηγὸν «Ἀμφιτρίτην».

Ὁ κ. Δ. Κριεζῆς — Ἐπανῆλθεν ἐκ Τουλῶνος ὁ πλοίαρχος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ κ. Δημήτριος Κριεζῆς, ὅστις εἶχε διαμείνει ἐκεῖ ὡς ἀρχηγὸς τῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ πυροβολικοῦ τῶν θωρηκτῶν μας. Ὁ κ. Κριεζῆς ἀναλαμβάνει ἤδη ὑπηρεσίαν ὑπασπιστοῦ παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

Ἄρνησις ἀποδοχῆς παρασήμου — Ὁ βουλευτὴς Πυλίας κ. Σάκης δὲν ἀπεδέχθη τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, ἀρκούμενος εἰς τὴν τιμὴν τῆς κατ' ἐπανάληψιν ἐκλογῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ὡς βουλευτοῦ.

Οἱ ἀπορριφθέντες μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων — Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς κ. Πετρίδης ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ ὑπὸ σπουδαίαν σημασίαν τὴν ἀναφορὰν καὶ τὰς ἐπανειλημμένας παρακλήσεις τῶν ἀπορριφθέντων μαθητῶν τῆς Δ'. τάξεως τῶν γυμνασίων, ἀνακαλουμένων τοῦ ἰσχύειν καταργηθέντος Διατάγματος τοῦ περὶ ἐξετάσεων τοῦ 1836. Λίαν προσεχῶς μάλιστα ὁ κ. Πετρίδης, ἀναγνωρίζων τὸ δίκαιον τῶν μαθητῶν, θέλει ὑποβάλει πρὸς ὑπογραφὴν τῷ Διαδόχῳ τὸ διάταγμα τῆς ἀνακλήσεως τοῦ διατάγματος τοῦ 1836.

Ἀπόφασις ἀνακριτικοῦ συμβουλίου — Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ὑποστρατήγου κ. Ζυμβρακάκη ἀνακριτικὸν συμβούλιον ὑπέβαλε προχθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὴν ἔκθεσιν του διὰ τὸν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ κ. Α. Γιαννόπουλον. Προτείνει δ' ὅπως ἀποστρατευθῇ ὁ εἰρημένος ἀξιωματικὸς ὡς ἀνίκανος νὰ ἐκπληρώσῃ ἀνακριτικὴν ὑπηρεσίαν ἕνεκα τοῦ νοσήματος τοῦ ὁποίου πάσχει.

Ἐπικειμένη μονομαχία — Κατόπιν τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ ἐν Λαμίᾳ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν ἐγνώσθη χθὲς, ὅτι ὁ κ. Θεόδωρος Παχύς, ἀνθυπίλαρχος, ἐζήτησε ἱκανοποίησιν παρ' αὐτοῦ διὰ τοὺς ὑβριστικοὺς λόγους, οὓς ἐξέφερε κατὰ τὴν δίκην τοῦ «Σκρίπ». Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ κ. Γεώργιος Κρασσᾶς, υἱὸς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀλκ. Κρασσᾶ.

Ἡ ἀδελφότης τῶν Βυρσοδεψῶν ἐκέρδησε φρ. χρυσᾶ 2,500 — Τὸ ἐργατικὸν σωματεῖον τῶν Βυρσοδεψῶν τῆς πόλεως μας διὰ τῶν περισσευμάτων του ἠγόρασε λαχειοφόρους ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ κατέθετο πρὸς φύλαξιν. Ἡ τύχη κατὰ τὴν 73ην κλήρωσιν τῶν εἰρημένων ὁμολογιῶν, τὴν γενομένην τὴν 20)1 Ἰανουαρίου 1896, ηὐνόησεν αὐτό. Ἡ εἰς κατοχήν του ὑπ' ἀρ. 95,755 λαχειοφόρος ὁμολογία ἐκληρώθη κατὰ τὴν εἰρημένην κλήρωσιν μὲ κέρδος φράγκων χρυσῶν 2,500 Τοῦτο ἠγνοεῖτο, ὅτε προχθὲς ὁ πρόεδρος καὶ ταμίας αὐτοῦ κ. Ἀθαν. Δ. Λάλας προσῆλθεν εἰς τὸ τραπεζομεσιτικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Ἰω. Φωτίου, ἵνα ἐξαργυρώσῃ τὰ τοκομερίδια τῆς λήξεως ἑξαμηνίας, ὅτε ἠγγέλθη αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Ἰ. Φωτίου, ἐξετάζοντος τοὺς ἀριθμοὺς τῶν τοκομεριδίων, (καθόσον τυγχάνει γνωστὸν ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔχει καταρτίσῃ καταλόγους πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν) ἡ κλήρωσις τῆς ὁμολογίας καὶ τὸ κέρδος αὐτῆς. Ὁ πρόεδρος καὶ ταμίας κ. Ἀθ. Δ. Λάλας ηὐχαρίστησε θερμῶς τὸν κ. Ἰω. Φωτίου, ὅστις συνεχάρη αὐτόν, διότι μόλις ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς ἀδελφότητος τῶν Βυρσοδεψῶν, ὑπῆρξε τόσον τυχερὸς καὶ πλουτίζει αὐτὸ διὰ φρ. χρ. 2,500.

Ἀπόψε εἰς τὸ «Μέγα Θέατρον» δίδεται εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τῆς πρίμας τοῦ ἰταλικοῦ θιάσου κ. Μαρκέτη. Ἡ συρροὴ θὰ εἶνε μεγάλη, καθ' ὅσον ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐπωλήθησαν ὅλα τὰ εἰσιτήρια.

Ὁ ἰταλικὸς θίασος — Ἡ παράστασις θὰ εἶνε ποικίλη, θὰ παιχθοῦν δὲ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς «Μαντὰμ Ἀγκὼ» καὶ τὸ «Δύο ἀηδόνια τοῦ καφενείου», εἰς τὰ ὁποῖα θὰ τόσον γλυκύτατα παίζει ἡ συμπαθεστάτη ἠθοποιός. Αὔριον Κυριακὴν θὰ δοθῇ ἡ «Μπαρόνα», τὴν Δευτέραν ἡ «Μαντὰμ Ἀγκὼ» καὶ τὴν Τρίτην ὡς ἀποχαιρετιστήριος παράστασις «Τσὶν-κὸ-κάν». Πράγματι τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν χάνει πολὺ διότι τόσον γρήγορα φεύγει εἷς θίασος τόσον καλὸς καὶ πλούσιος ἐκ τῶν ὅσων μᾶς ἐπισκέπτονται. Καὶ ὁ κάλλιστος οὗτος θίασος φεύγει, διότι δὲν εὑρέθησαν ὀλίγα χρήματα, τὰ ὁποῖα ἀναγκαιοῦσιν διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ θίασος τὸν ἀρραβῶνα, ὃν ἐπλήρωσε καὶ τὸν ὁποῖον θὰ ἔχανεν ἂν δὲν μετέβαινεν εἰς Τεργέστην. Ὁ κ. Συγγρὸς προσέφερε 5,000 δρ., δὲν εὑρέθη ὅμως κανεὶς ἄλλος νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπολοίπους 7,000 δρ. καὶ οὕτω αἱ Ἀθῆναι χάνουν ἕνα θίασον, ὅστις θὰ διεσκέδαζεν ὅλους κατὰ τὰς πληκτικὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΙΚΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

(Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία τοῦ «Ἄστεως»)

ΠΑΤΡΑΙ, 12 Ὀκτωβρίου, 1 μετὰ μεσονύκτιον

Ἡ πολύκροτος ἀρχαιοκαπηλικὴ δίκη ἤρχισε σήμερον τὴν πρωΐαν.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν ἐνόρκων, ἕνεκα διαφωνίας, ἀνεβλήθη ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου διὰ τὸ ἀπόγευμα. Τὴν 3ην μ. μ. ἐπανελήφθη ἡ δίκη. Οἱ κατηγορούμενοι καταλαμβάνουσι τὰς οἰκείας θέσεις. Τὸ ἀκροατήριον εἶνε σχετικῶς ἀραιόν. Τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων προεδρεύει ὁ κ. Καρέκαλος. Σύνεδροι παρίστανται οἱ κ. κ. Μαντζάκος καὶ Σχῖζας, εἰσαγγελεὺς δὲ ὁ κ. Στυλ. Οἰκονόμου.

Μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν κλήρωσιν τῶν ἐνόρκων, ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνέγνωσε τὸ γνωστὸν κατηγορητήριον, δι' οὗ κατηγοροῦνται οἱ Θεοδωρίδης, Παλαιολόγος καὶ λοιποί, ὅτι ἐζημίωσαν τὸν Σωτηριάδην κατὰ 12,000 δραχ., πωλήσαντες πρὸς αὐτὸν ψευδεῖς ἀρχαιότητας.

Εἶτα οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων ἤγειραν ἔνστασιν περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, ἐπειδὴ προκειμένου περὶ ἀδικήματος ἀφορῶντος σύμβασιν ἄνω τῶν πεντήκοντα δρχ. ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἔγγραφον ἀπόδειξιν. Τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει τὴν ἔνστασιν καὶ ἡ δίκη ἐξακολουθεῖ.

Ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος τῶν μαρτύρων. Μάρτυρες τῆς κατηγορίας παρόντες 23 τῆς ὑπερασπίσεως 25.

Ἐξετάζονται οἱ ἔφοροι τῶν ἀρχαιοτήτων κ. κ. Λεονάρδος καὶ Τσούντας, οἵτινες βεβαιοῦσι τὰς ἐκθέσεις τῶν πραγματογνωμόνων. Καταθέτουν ὅτι πολλαὶ ἀρχαιότητες Σωτηριάδου εἶνε γνήσιαι, τινὲς ἀμφίβολοι καὶ περὶ τὰς 40 κίβδηλοι.

Κατόπιν ἐξετάζεται ὁ οὐσιωδέστατος μάρτυς τῆς κατηγορίας Σπαλλαρόπουλος. Οὗτος καταθέτει, ὅτι προσκληθεὶς παρὰ τοῦ Σωτηριάδου μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐπιδόσεως παρ' αὐτοῦ τῆς μηνύσεως ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ συναντήσῃ τὸν Ἀργυρόπουλον καὶ προτρέψῃ αὐτόν, ἵνα τῷ δώσῃ τέσσαρας χιλιάδας δραχ. συμβιβαστικῶς, ὅπως μὴ τὸν καταγγείλῃ. Ἐκπληρῶν τὴν ἐντολὴν ὁ μάρτυς, συνήντησε τὸν Ἀργυρόπουλον ὅστις τοῦ ἠρνήθη παντελῶς πᾶσαν συνεννόησιν, διότι ἦτο πεπεισμένος περὶ τῆς γνησιότητος τῶν πωληθεισῶν παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Σωτηριάδην ἀρχαιοτήτων.

Τέλος ἐξετάζονται οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Σωτηριάδου, Γεωργιάδης καὶ Μεγαρῆς, οἵτινες βεβαιοῦσι τὴν πρόθεσιν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς ἀπάτην.

Παρελθούσης τῆς ὥρας διακόπτεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον.

Βῆτος

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κηδεία Ῥώσσου ναύτου. — Τὸ «Ναυαρῖνον»

Ἐν τῷ Ζαννείῳ νοσοκομείῳ ἀπεβίωσε προχθὲς Ῥῶσσος ναύτης τοῦ θωρηκτοῦ «Ναυαρῖνον», ὅπερ, ἀνακόψαν τὸν πλοῦν αὐτοῦ καὶ προσορμισθὲν ἐν τῷ ὅρμῳ Σαλαμῖνος, ἀπεβίβασεν ἄγημα ναυτῶν, ὅπερ παρηκολούθησε τὴν κηδείαν τοῦ ἀποθανόντος, τελεσθεῖσαν χθές. Τὴν ἐκφορὰν παρηκολούθησαν πολλοὶ Ῥῶσσοι ἀξιωματικοὶ καὶ χορὸς ψαλτῶν ἄριστα καταρτισμένος.

Τὸ «Ναυαρῖνον» ἀπέπλευσε τὴν ἑσπέραν κατευθυνόμενον εἰς τὸν λιμένα Μήλου, ἔνθα παραμένει καὶ τὸ ἕτερον ἀποπλεῦσαν ἐκ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ῥωσσικὸν θωρηκτὸν «Ἀλέξανδρος Β'».

Ἡ δίκη τοῦ κ. Βίμπου

Σήμερον ἐν τῷ ναυτοδικείῳ Πειραιῶς ἐκδικάζεται ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὑποναυάρχου κ. Βίμπου, κατηγορουμένου ἐπὶ λιποταξίᾳ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἀρμένιοι δι' Ἀλεξάνδρειαν

Τοῦ διελθόντος ἐκ Πειραιῶς ἀτμοπλοίου τοῦ Παντελέοντος «Οὐράνος», ἐπέβαινον περὶ τοὺς 60 Ἀρμένιοι, μεταβαίνοντες ἐκ Σμύρνης εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκδρομαὶ Δοκίμων

Οἱ μαθηταὶ τῆς ναυτικῆς σχολῆς τῶν Δοκίμων θὰ ἐκτελέσωσιν ἑβδομαδιαίας θαλασσίας ἐκδρομὰς ἐπιβαίνοντες τοῦ «Ἀλφειοῦ» κατὰ τάξιν ἐκ περιτροπῆς.

Λαθρεμπόριον

Λαθρεμπόριον μεταξωτῶν καὶ μαλλίνων ὑφασμάτων κατεσχέθη χθὲς τὴν νύκτα εἰς χεῖρας ἐπιβάτου ἀφιχθέντος ἐκ Σμύρνης διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Οὐράνος». Τὸ [illegible] ἀνέρχεται εἰς 1000 δραχ.

Ἐπισκευὴ σχολείων

Ἅπαντα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τοῦ Πειραιῶς ἐπισκευάζονται νῦν καὶ ἀπολυμαίνονται, ἀναχωρησάντων τῶν κατοικούντων ἐν αὐτοῖς οἰκογενειῶν προσφύγων Κρητῶν. Τὰ μαθήματα αὐτῶν ἄρχονται λίαν προσεχῶς. Τοῦ δὲ σχολαρχείου ἄρχονται τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

Καλλιτεχνικὸν κέντρον

Τὰ μαθήματα τῶν διαφόρων Σχολῶν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Κέντρου ἤρχισαν ἤδη. Τὰ τῆς ζωγραφικῆς δέ, τοῦ μὲν τμήματος τῶν θηλέων ἤρχισαν χθές, τῶν ἀρρένων δὲ σήμερον. Τὸ τμῆμα τῶν θηλέων διευθύνουσιν αἱ κυρίαι Ἀγ. Παπαδοπούλου καὶ Μαρούσα Μισσόλη.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Τηλεγραφικαί)

Ἀπαγχονισμός

ΜΟΛΑΟΙ, 11 Ὀκτωβρίου. — Εὑρέθη προχθὲς ἀπηγχονισμένη ἔξωθι τῆς οἰκίας της ἡ Παναγιώτα Μαρκόβρη. Τὸ γεγονὸς μεγίστην ἐνεποίησεν αἴσθησιν εἰς τὴν κοινωνίαν μας καὶ ποικιλοτρόπως τὸ σχολιάζει. Γίνονται ἔρευναι περὶ ἐγκλήματος, αἱ δὲ ἀρχαὶ ἔλαβον ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξιχνίασιν τοῦ μυστηρίου.

Εὐλογία

ΑΣΤΑΚΟΣ, 11 Ὀκτωβρίου. — Ἡ εὐλογία εὑρίσκεται εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς στάδιον. Πρὸ ἑβδομάδος ἔχει νέκρωσιν προσβολή, μηδενὸς προσβληθέντος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νόσου ἀπέθανον 35 ἄτομα, νοσήσαντα δὲ εἶσαι περὶ τὰ 60, ἐκ τῶν ὁποίων 30 εἶνε γυναῖκες.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ

Τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλησπόντος» ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 12ην τρέχοντος, διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Βραΐλαν.